

Sygn. akt IV KK 90/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

w sprawie **Z. S.**

dot. wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

w dniu 31 maja 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w K.

z dnia 1 lipca 2021 r., sygn. akt XVI K [...],

**uchyla zaskarżony wyrok łączny i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem łącznym z 1 lipca 2021 r., który uprawomocnił się 9 lipca 2021 r., m.in. orzekł wobec Z. S. dwie kary łączne grzywny: pierwszą w wymiarze 450 stawek dziennych, każda w wysokości 155 zł, powstałą z połączenia

grzywien wymierzonych trzema jednostkowymi wyrokami, przy czym najwyższa stawka dzienna wynosiła 75 zł, a drugą w ilości 140 stawek dziennych, każda w wysokości 110 zł, powstałą z połączenia grzywien wymierzonych dwoma jednostkowymi wyrokami, przy czym najwyższa stawka dzienna wynosiła 60 zł, a nadto wymienił okresy zaliczane na poczet kary łącznej (art. 577 k.p.k.) oraz umorzył postępowanie w kwestii wyroku łącznego w pozostałym zakresie (art. 572 k.p.k.).

Prokurator Generalny zaskarżył powyższy wyrok łączny w całości na korzyść skazanego. Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa materialnego, tj. art. 86 § 2 k.k., polegające na orzeczeniu kar łącznych grzywny przy określeniu wysokości stawek dziennych w wymiarze przekraczającym określone w tym przepisie granice, to jest powyżej najwyższej stawki dziennej, ustalonej poprzednio w wydanych wobec Z. S. wyrokach jednostkowych, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja z racji oczywistej zasadności zasługiwała w całości na uwzględnienie na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Przy wydawaniu zaskarżonego wyroku najpewniej uszła uwagi Sądu Okręgowego w K. treść art. 86 § 2 k.k., według którego przy wymierzaniu kary łącznej grzywny należy określić na nowo wysokość stawki dziennej, kierując się wskazaniem określonymi w art. 33 § 3 k.k., przy czym wysokość tej stawki nie może przekraczać najwyższej ustalonej poprzednio. Według tej reguły w pierwszej karze łącznej grzywny wysokość stawki dziennej nie mogła być wyższa od 75 zł, a w drugiej nie mogła przekraczać 60 zł. Uchybienie tej zasadzie stanowiło niewątpliwie rażące i mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszenie prawa wskazanego w zarzucie kasacyjnym.

Dlatego Sąd Najwyższy wydał zaproponowane w *petitum* kasacji orzeczenie o charakterze kasatoryjnym (art. 537 § 2 k.p.k.).

